Quis autem perſonas aſſignauerit, aut prologos, aut multitudines hiſtrionum, & quæcunqne talia, ignorantur. At fabulas facere Epicharmus & Phormis cœperunt. Ac ex Sicilia quidem à principio venit. Eorum verò, qui Athenis orti ſunt, Crates primus, cùm iambicam formam abieciſſet, cœpit in vniuerſum facere ſermones vel fabulas. Epopœia igitur Tragœdiam vſque ad ſolum hunc terminum conſecuta eſt, quòd ſit cum ſermone imitatio bonorum. In eo autem differunt, quòd illa quidem metrum ſimplex habet: & enarratio eſt: præterea longa eſt: hæc verò quàm maximè conatur ſub vno ſolis ambitu eſſe, aut paulliſper variare: cùm Epopœia indefinita ſit tempore. Atque in hoc differt, etiam ſi primis temporibus id ſimiliter faciebant, tum in Tragœdiis, tum in Epicis. Partes autem quædam eædem ſunt, quædam propriæ Tragœdiæ. Quare quicunque cognitionem habuerit Tragœdiæ bonæ, & malæ, habuerit etiam Epicorum. Quæ enim Epopœia habet, inſunt in Tragœdia. Quæ verò ipſa non omnino in Epopœia.

CAPVT VI.

AC de imitatione quidem, quæ fit hexametro, & de Comœdia poſterius dicemus. De Tragœdia verò dicamus, aſſumentes ipſius definitionem, quæ ex iis, quæ dicta ſunt, naſcitur, vnde patet ipſius natura. Eſt igitur tragœdia imitatio actionis probæ & perfectæ magnitudinem habentis, ſuaui ſermone, ſeparatim ſingulis formis in partib. agẽtibus, & nõ per enarrationem. Sed per miſericordiã, & metum inducens talium perturbationum purgationem. Iam dico ſuauem ſermonem, habentem numerum, & harmoniam, & melodiam. Illud autem, ſeparatim formis, propterea quòd quædam ſolum efficiuntur per metra, & rurſus alia per melodiam. Quoniam autem agentes faciunt imitationem, primùm quidem ex neceſſitate erit aliqua pars Tragœdiæ Apparatus. Deinde Melopœia. Et Dictio. In his enim faciunt imitationem. Ac dico dictionem ipſam metrorum compoſitionem. Melopœiam verò idipſum, quod manifeſtam omnibus vim habet. Et quoniam actionis eſt imitatio, atque agitur à quibuſdam agentibus, quos neceſſe eſt cuiuſdam modi eſſe, & ſecundum mores, & ſententiam (nam propter hæc etiam actiones dicimus eſſe cuiuſdam modi) naturaliter ſunt duæ cauſæ actionum, Sententia, & Mores.

A τίς δὲ πρόσωπα ἀπέδωκεν, ἢ προλόγους, ἢ πλήθη ὑποκριτῶν, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἠγνόηται. τὸ δὲ μύθους ποιεῖν, Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις ἦρξαν, τὸ μὲν οὖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ Σικελίας ἦλθε. τῶν δὲ Ἀθήνησιν Κράτης πρῶτος ἦρξεν, ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους ἢ μύθους. ἡ μὲν οὖν ἐποποιία τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι μόνου μέτρου μετὰ λόγου μίμησις εἶναι σπουδαίων ἠκολούθησεν, τῷ δὲ τὸ μέ-
B τρον ἁπλοῦν ἔχειν, καὶ ἀπαγγελίαν εἶναι, ταύτῃ διαφέρουσιν· ἔτι δὲ τῷ μήκει· ἡ μὲν, ὅτι μάλιστα πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι, ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν. ἡ δὲ ἐποποιία, ἀόριστος τῷ χρόνῳ, καὶ τούτῳ διαφέρει. καί τοι τὸ πρῶτον ὁμοίως ἐν ταῖς τραγῳδίαις ταῦτα ἐποίουν, καὶ ἐν τοῖς ἔπεσι. μέρη δέ ἐστι τὰ μὲν ταὐτὰ, τὰ δὲ ἴδια τῆς τραγῳδίας. διόπερ ὅσ-
C τις περὶ τραγῳδίας οἶδε σπουδαίας καὶ φαύλης, οἶδε καὶ περὶ ἐπῶν. ἃ μὲν γὰρ ἐποποιία ἔχει, ὑπάρχει τῇ τραγῳδίᾳ· ἃ δὲ αὐτῇ, οὐ πάντα ἐν τῇ ἐποποιίᾳ.

Κεφάλαιον ϛ.

ΠΕρὶ μὲν οὖν τῆς ἑξαμέτρου μιμητικῆς, καὶ περὶ κωμῳδίας ὕστερον ἐροῦμεν· περὶ δὲ τραγῳδίας λέγωμεν, ἀπολαβόντες αὐτῆς ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γενόμενον ὅρον τῆς
D οὐσίας. ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας καὶ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἑκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις δρώντων, καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, ἀλλὰ δι' ἐλέου καὶ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν. λέγω δὲ ἡδυσμένον μὲν λόγον, τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος. τὸ δὲ χω-
E ρὶς τῶν εἰδῶν, τὸ διὰ μέτρων ἔνια μόνον περαίνεσθαι, καὶ πάλιν ἕτερα διὰ μέλους. ἐπεὶ δὲ πράττοντες ποιοῦνται τὴν μίμησιν, πρῶτον μὲν ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος, εἶτα μελοποιία καὶ λέξις. ἐν τούτοις γὰρ ποιοῦνται τὴν μίμησιν. λέγω δὲ λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν· μελοποιίαν δὲ, ὃ τὴν δύναμιν
F φανερὰν ἔχει πᾶσαν. ἐπεὶ δὲ πράξεώς ἐστι μίμησις, πράττεται δὲ ὑπό τινων πραττόντων, οὓς ἀνάγκη ποιούς τινας εἶναι κατά τε τὸ ἦθος καὶ τὴν διάνοιαν (διὰ γὰρ τούτων καὶ τὰς πράξεις εἶναι φαμὲν ποιάς τινας) πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοια καὶ ἦθος.

καὶ κατὰ